

Наданий перелік трансформацій не є вичерпним, оскільки і англійська, і українська мови неперервно розвиваються. Найпомітнішою відмінністю двох мов є їх аналітичність та синтетичність, що не може не виявлятися в перекладі з однією на іншу.

Список літератури

1. Джейн Остін «Гордість та упередження». – К.: Знання, 2015.
2. Jane Austen *Pride and Prejudice*. – UK: Penguin Books Ltd, 2012. – 479 p.

Науковий керівник: Крилова Т.В.,
канд. філол. наук, доцент

УДК 81'25=161.2 (043.2)

Зяць О.І.

Національний авіаційний університет, Київ

ВІДТВОРЕННЯ ГРАМАТИЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ДІАЛЕКТУ «КОКНІ» У ПЕРЕКЛАДІ УКРАЇНСЬКОЮ

Під час перекладу художніх творів перекладачеві варто звертати увагу не лише на лексичне наповнення мовлення персонажів художніх творів, але й на його певні фонетичні та граматичні особливості. Особливо ретельно потрібно обирати спосіб перекладу низки діалектних конструкцій, що можуть значно відрізнятися від норм мови оригіналу. Той факт, що кожній мові притаманне унікальне унормоване вживання різноманітних граматичних форм та конструкцій, унеможливує їхнє стовідсоткове еквівалентне відтворення, прийом компенсації виявляється найбільш прийнятним при перекладі діалектного мовлення персонажів.

Розмовний діалект «кокні» відомий саме своєю особливою фонетикою та великою кількістю просторічних виразів. Однак, немало й граматичних особливостей вирізняють цей розмовний тип мовлення з-поміж інших (різні морфологічні форми, певні типові синтаксичні конструкції, граматичні спрощення). Основними специфічними ознаками «кокні» вважають [1, с. 17]:

- використання *ain't* замість *is not* або *am not*;
- наявність подвійного заперечення у фразі (*I do not know nothing*);
- граматично неформлені прислівники (відсутність суфіксального показника прислівників – *ly*);
- використання форм дієслів *Past Participle* у простому минулому часі;
- руйнування категорії особи в дієслівній парадигмі теперішнього часу дійсного способу – показник *s* поширюється на всю парадигму, таким чином, категорія особи залишається невираженою (*I goes – I go*);
- витіснення присвійних займенників, на місці яких використовуються форми об'єктного відмінка особових займенників (*me bag – my bag*);
- форми вказівних займенників використовуються неузгоджено щодо числа (*that flowers, these flower*);
- форма об'єктного відмінка особистого займенника *them* вживається в якості єдиної форми вказівного займенника (*them flower, them flowers*);
- часто випускаються прийменники по відношенню до місця дії (*I'm goin down the pub – відсутній прийменник to*);